

คุยกันเรื่องฟลอไรท์ – ตอนที่สอง –

ทำงานเผยแพร่ฟลอไรท์มาเรื่อยๆ ก็มีเรื่องให้คิด มีเรื่องให้พิจารณา เพื่อค้นหาคำตอบ เพื่อจัดหมวดหมู่ และเพื่อจัดสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ และเพื่อพัฒนางานของเรานะคะ

จะให้เด็กเองก็พัฒนาขึ้น พ่อแม่ก็ต้องพัฒนาตัวเอง ทีมผู้รักษาก็ต้องพัฒนาขึ้นด้วยเหมือนกัน ถ้าเราไม่คิด ไม่พิจารณา ไม่สรุป ทำไปเรื่อยๆ เปื่อยๆ ก็คงจะย้ายอยู่กับที่กันนะคะ ก็อย่างที่บอกไว้แล้วว่า “ชีวิตคือสิกขา” (รู้สึกว่าคุณบาลินี ดูโก้กว่าคำว่า ศิกษา ที่มาจากภาษาสันสกฤต)

อันที่จริง เรื่องที่จะเขียนวันนี้ ก็ไม่ใช่เรื่องใหม่หรอกค่ะ เขียนไว้หลายแห่งแล้ว เพียงแต่เอมารวบรวม และขยายความอีกนิดหน่อยค่ะ (ถึงตรงนี้ขอโอกาสอธิบายที่มีคนสงสัยว่าทำไมดิฉันตอบกระทู้บางกระทู้สั้นหรือเกิน อยากได้แบบละเอียดๆ ยาวๆ ซึ่งคำตอบก็คือดิฉันเองเขียนเรื่องฟลอไรท์ไว้เยอะมากแล้ว ช่วยๆ อ่านทบทวนกันหน่อยเถิดค่ะ และมีคำถามบางคำถามเหมือนกัน ถ้าจะตอบให้ดี ต้องยกหนังสือมาทั้งเล่มเลยล่ะ แล้วก็อย่างที่บอกไว้อีกเหมือนกันนะคะว่า ร้อยละ 80 ของคำถามในกระทู้ มีคำตอบอยู่แล้วในตอนท้ายของหนังสือเล่ม 3 ค่ะ)

วันนี้จะขอสรุปเรื่อง หลักประกันความสำเร็จของการใช้ฟลอไรท์ ว่าขึ้นอยู่กับ 3 ปัจจัยใหญ่ๆ เรียงกันตามลำดับความสำคัญนะคะ

1. **ครอบครัว และสภาพแวดล้อมของเด็ก**

- 1.1. **เวลา** ปัจจัยในส่วนของครอบครัวที่สำคัญที่สุดก็คงเป็นเรื่องของ “เวลา” ค่ะ เพราะคำว่า “ฟลอไรท์” มาจากคำว่า time แปลว่าเวลา ถ้าไม่มีเวลา ก็ไม่มีฟลอไรท์ จริงไหมคะ เวลาของเด็กนั้นมี แต่จะมีจริงหรือเปล่า ก็ขึ้นอยู่กับว่าพ่อแม่จะทำให้มันมี หรือ ไม่มี ด้วยการส่งลูกไปทำทำเป็นนักเรียน (โดยที่ลูกยังไม่พร้อม) หรือเปล่า ส่วนเวลาของพ่อแม่ ที่ไม่มี หรือมีน้อยนั้น ก็ยังแบ่งได้ออกเป็นว่า มันมีน้อยจริง ๆ เพราะต้องออกไปประกอบอาชีพ ไม่อย่างนั้น จะไม่สามารถหาปัจจัย 4 มาช่วยยังชีวิตของทั้งครอบครัว หรือว่ามีน้อย เพราะต้องทำงาน เพื่อหาปัจจัยที่ 5 – 6 – 7 – 8 (ไปเรื่อย ๆ จนเป็นอนันต์ คือไม่มีที่สิ้นสุด) อันนี้ก็แล้วแต่ค่ะ คือบางครั้งชีวิตก็เลือกได้ บางครั้งก็เลือกไม่ได้ค่ะ ถ้าคิดว่าเลือกไม่ได้ ลองทบทวนอีกนิดนะคะ ว่าไม่ได้จริงหรือเปล่า

ประโยคที่ว่า “เวลาน้อย แต่คุณภาพดี” เป็นแค่คำปลอบใจค่ะ สำหรับฟลอไรท์ ทำน้อย ก็แปลว่าได้น้อย เมื่อเลือกที่จะทำน้อย ก็ต้องยอมรับผลที่มันน้อย ก็ไม่ว่ากันค่ะ

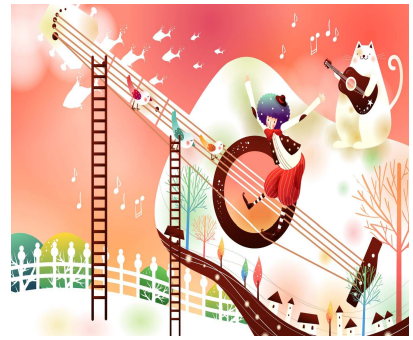
- 1.2. **ความพร้อมของพ่อแม่เอง** ได้แก่ ความเชื่อ ความศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา (ที่เขียนไปตอนที่แล้ว) และปัจจัยที่มาจากดวง อันได้แก่ นวัตกรรม 5 ซึ่งประกอบด้วย ความคาดหวัง ความหดหู่ เศร้าหมอง ความวิตกกังวล และความโกรธ หากพิจารณาตามกรอบของพุทธศาสนา แต่ถ้าพิจารณาตามกรอบของฟลอไรท์ ก็ขึ้นกับ พัฒนาการของพ่อแม่เอง หากพ่อแม่ติดขัดอยู่ที่ระดับใด ก็ส่งผลต่อการทำฟลอไรท์กับลูกเช่นกัน (อันนี้ก็เขียนไปในตอนที่แล้วเหมือนกัน แต่มีส่วนที่เพิ่มเติมใหม่) และที่ยังไม่ได้เขียนคือ ระบบของพ่อแม่เอง ซึ่งหมายถึง ความไวในการรับความรู้สึก การประเมินข้อมูลผ่านการมองเห็นและได้ยิน และแนวโน้มการตอบสนอง ซึ่งพอจะจัดกลุ่มได้ 5 แบบ เช่นเดียวกับลูก (ดูรายละเอียดในหนังสือเล่ม 5 ช่วยให้ลูกอยู่ดีและอยู่ดี ด้วยฟลอไรท์) ได้แก่ 1) อ่อนไหว กังวล และถอยหนี 2) อ่อนไหว ลึ 3) เฉื่อย เก็บตัว 4) เฉื่อย บุก และ 5) ไม่มีสมาธิ จับจด

ในความเห็นของดิฉัน จริตที่เหมาะสมสำหรับทำฟลอไรท์ คือ แบบที่สอง คือ อ่อนไหว พอที่จะจัดการเปลี่ยนแปลงในอารมณ์ของพฤติกรรม อารมณ์ และความรู้สึก ของลูก และตัวเองได้ ไม่ถอยหนีง่ายเวลาลูกมีอารมณ์แรงๆ (และไม่หนีดิฉันด้วย เวลาถูกย้อนถามกลับ หรือถูกวิจารณ์แบบตรงไปตรงมา) และอย่างที่เคยเขียนบอกไว้ว่า ดิฉันชอบโค้ชให้ผู้ที่อ่อนไหว และกังวล แบบพอดีๆ (แนะ วงเข้าเรื่องพอดีๆ อีก จะโพสต์เรื่อง “ความพอดี” ไว้ในเรื่องภาษาไทยหลายวันหนึ่งคำ - 2) ที่ดิฉันชอบจริตแบบนี้ เพราะว่าได้แล้วมักจะมีวิรัคคะ จริตที่สอดคล้องกันของผู้ปกครอง เด็ก และนักบำบัด ก็สำคัญนะคะ

- 1.3. **ปัจจัยเรื่องความเคยชิน** อันนี้เป็นปัญหาของผู้ปกครองทั้งประเทศที่จะติดสอน ติดสั่ง สอนให้เด็กคิดเองคะ ยิงผู้ปกครองเด็กโตที่ทำอย่างนี้มาหลายปี (เพราะฝึกมา) จะติดหนึบกับการบังคับควบคุม เรียกว่าทุกทุกเสี้ยววินาทีเลยนะคะ การจะแก้ไข ต้องอาศัยสติ การจับสังเกตตัวเอง (พัฒนาการตั้งแต่ชั้น 9 ขึ้นไปอย่างมาก) หากทำไม่ได้ ก็ต้องอาศัยคนอื่นช่วยเตือนกันคะ สำหรับดิฉัน หากผู้ปกครองเขียนถามมา จะโมเมเอาเองว่า ท่านปวาราณาตัว ยอมให้เตือนได้คะ แต่ถ้าแอบมีข้อแม้พ่วงมาด้วย ว่าต้องตอบอย่างนั้น อย่างนี้ ต้องแนะนำแบบนี้มนวล ห้ามนู่น ห้ามนี่ ห้าม.....แต่ก็อย่างว่านะคะ ความ “พอดี” ของแต่ละคนไม่เท่ากัน จริงไหมคะ
- 1.4. **ปัจจัยอื่นๆ** เช่น ทศนคติของบุคคลอื่นในครอบครัว ซึ่งดิฉันเชื่อว่าถ้าปัจจัยส่วนบุคคลของพ่อแม่พร้อม จะฝ่าฟันเรื่องนี้ไปได้ไม่ยากนักคะ บางที่ต้องอาศัยลูกเล่น ลูกล้อ ลูกขง เทคนิคของใคร ก็ของคนนั้นนะคะ
2. **ปัจจัยที่ตัวเด็กเอง** อันนี้เข้าใจผิดกันเยอะคะ พ่อแม่หลายท่านชอบคิดว่าลูกเป็นหนักกว่าลูกคนอื่น

แต่ก็มีอีกหลายท่าน คิดว่าเป็นน้อยกว่าเด็กอื่น แต่โดยภาพรวม เด็กส่วนมากเป็นน้อย มีส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นมากค่ะ ปัจจัยที่พิจารณาความหนักเบา ก็มีความสามารถของเด็กในเรื่องการแก้ปัญหา (ก่อนลงมือทำฟลอร์ไทม์) ว่าทำได้กี่รอบ เวลาอยากได้อะไรมากๆ (อันนี้มีในคำบรรยายค่ะ) และดูว่าเด็กมี “หย่อม” ความสามารถอะไรอยู่บ้าง เช่น ความจำทางหูหรือตา ซึ่งหมายถึงว่า เด็กที่พูดภาษาต่างดาวได้ ก็ดีกว่าเด็กที่ไม่ปริปากพูดเลย เด็กที่จำทิศทางแม่น ก็ดีกว่าเด็กที่จำไม่ได้ หรือการวางแผนสิ่งการกล้ำเนื้อที่พอมืออยู่บ้าง ซึ่งจะหมายถึงว่า เด็กที่ชอบเรียงของเล่น ก็จะดีกว่าเด็กที่เรียงเปื่อยจับแล้ววางๆ (ถึงแม้ว่าจะเป็นการวางแผนสิ่งการกล้ำเนื้อเพียงชิ้นเดียว ก็ยังดี) ส่วนเรื่องการกระตุ้นตัวเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่บาดเจ็บพ่อแม่เหลือเกิน อันนี้ไม่เกี่ยวค่ะ

3. **ปัจจัยที่หนักบ่าบัด** หากพ่อแม่มีจุดอ่อนที่ต้องแก้ไขมาก และเด็กพร่องมากๆ ก็ต้องอาศัยทีมงานนักบำบัดที่ค่อนข้างแม่นยำในหลักการและเทคนิค ทั้งในการทำฟลอร์ไทม์ และการให้คำแนะนำพ่อแม่ ซึ่งตอนนี้ทีมงานของเราเอง มีกันแค่ 6 คน ก็แบ่งภาคกันทำงาน เท่าที่จะทำได้ คงไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยกันสักเท่าไร แต่ถ้าเรามัวแต่คร่ำครวญว่า คนของเราไม่พอ ทำไม่ไหว คือมองเห็นแต่ปัญหา เราคงก้าวต่อไปไม่ได้ สิ่งทีทีมงานของเราต้องเน้น ก็คือมองหาจุดแข็งของครอบครัวไทย และสังคมไทย และใช้ให้เป็นประโยชน์แบบเต็มพิกัดเลยคะ

วันนี้ คิดออกแค่นี้ วันหลังคิดอะไรได้อีก จะเพิ่มเติมให้อีกค่ะ

โดย... กิ่งแก้ว 19 กค 2552

หมายเหตุ : บทความที่ดิฉันเขียนลงในเว็บนี้ ไม่สงวนลิขสิทธิ์ **ผู้ปกครองสามารถนำไปเผยแพร่ได้ ไม่มีข้อจำกัด** แต่นักวิชาการที่จะทำไปประกอบผลงานของตัวเอง กรุณาและอ้างอิงที่มาของบทความ (ตามกติกาสากล) ด้วย ระยะเวลาหลัง ฟลอร์ไทม์เริ่มเป็นที่รู้จัก และเริ่มมีนักวิชาการหลายท่านเขียนถึงเรื่องนี้ ซึ่งดิฉันจะยินดีมาก หากท่านไม่ได้ใช้วิธีคัดลอกคำต่อคำจากบทความของดิฉัน แล้วลงชื่อตอนท้ายให้ผู้อ่านเข้าใจว่าเป็นผลงานของท่านเองค่ะ

